“การที่คนๆ หนึ่งเอาเชือกไปมัดฟืนแล้วแบกใส่หลัง
เพื่อนำไปขาย ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้เขามีความพอเพียงที่
ได้ดำรงชีวิตจากอาชีพขายฟืนนั้น ย่อมเป็นความดี
สำหรับเขายิ่งกว่าการที่เขาจะไปขอจากผู้อื่น เพราะ
มนุษย์นั้น บางทีก็ให้ บางทีก็ไม่ให้”
จากอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม กล่าวว่า: “การที่คนๆ หนึ่งเอาเชือกไปมัดฟืนแล้วแบกใส่หลังเพื่อนำไป
ขาย ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้เขามีความพอเพียงที่ได้ดำรงชีวิตจากอาชีพขายฟืนนั้น
ย่อมเป็นความดีสำหรับเขายิ่งกว่าการที่เขาจะไปขอจากผู้อื่น เพราะมนุษย์นั้น
บางทีก็ให้ บางทีก็ไม่ให้”
[เศาะฮีห์] [บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์]
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้แจงว่า มนุษย์คนหนึ่งแม้เพียงทำงานเล็ก
น้อย เช่น การหยิบเชือกขึ้นมาเพื่อใช้ผูกฟืนบนหลัง แล้วขายฟืนนั้นเพื่อนำไปกิน
หรือแบ่งปันเป็นทาน และช่วยให้ตนไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นและป้องกันตนจากความอัปยศในการ
ขอร้อง นั้นดีกว่าการไปขอร้องคนอื่นซึ่งอาจได้รับหรือไม่ได้รับก็ได้ การขอร้องผู้
อื่นคือความอัปยศ และผู้ศรัทธานั้นต้องมีเกียรติ ไม่ควรเป็นคนอัปยศ
https://www.sunnah.global/hadeeth/th/show/3785